

§ 6. Zaleca się organizacjom spółdzielczym i społecznym odpowiednie zastosowanie przepisów uchwały w podległych jednostkach organizacyjnych.

§ 7. Traci moc uchwała nr 57 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1979 r. w sprawie podwyższenia najniższych wy-

nagrodzeń pracownikom zatrudnionym w zakładach pracy (Monitor Polski Nr 10, poz. 62).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

149

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 listopada 1979 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej“.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 listopada 1974 r. w sprawie uznania „Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej“ za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 41, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej“. Tekst statutu zostanie ogłoszony w odrębnym wydawnictwie.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lutego 1975 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej“ (Monitor Polski Nr 7, poz. 39).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

150

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 listopada 1979 r.

w sprawie zasad kierowania do zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321, z 1975 r. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43) oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudnienia inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów, zwanych dalej „zakładami“, mogą być kierowane osoby zaliczone do jednej z grup inwalidów, które ze względu na stan zdrowia lub warunki środowiskowe nie kwalifikują się do podjęcia przygotowania zawodowego w zakładach pracy lub w szkołach zawodowych przeznaczonych dla osób zdrowych.

2. Do zakładów przyjmowani są inwalidzi nie posiadający zawodu lub wymagający zmiany zawodu ze względu na stan zdrowia, a także inwalidzi, którzy chcą podnieść swoje kwalifikacje zawodowe.

§ 2. 1. Inwalidzi ubiegający się o przyjęcie do zakładów powinni spełniać następujące warunki:

- 1) wiek od 15 do 25 lat dla kandydatów do zakładów prowadzących szkoły zawodowe oraz do 40 lat dla kandydatów do zakładów prowadzących kursy i szkoły przysposobienia zawodowego,
- 2) sprawność fizyczna i umysłowa rokująca ukończenie odpowiedniego przygotowania zawodowego i podjęcie pracy w wyuczonym zawodzie,
- 3) wykształcenie wymagane do przyjęcia do określonego rodzaju szkoły, a do zakładu prowadzącego kursy — ukończonych co najmniej 6 klas szkoły podstawowej.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach do zakładu może być przyjęty inwalida, który przekroczył wiek określony w ust. 1 pkt 1.

3. Pierwszeństwo przyjęcia do zakładów przysługuje inwalidom wojskowym (wojennym) oraz inwalidom z powodu wypadków przy pracy lub chorób zawodowych.

§ 3. 1. Inwalida ubiegający się o przyjęcie do zakładu składa w zespole opieki zdrowotnej właściwym dla miejsca zamieszkania:

- 1) podanie z życiorysem,
- 2) aktualne orzeczenie komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia lub zaświadczenie lekarskie wystawione przez właściwą przychodnię (poradnię) specjalistyczną o stanie zdrowia i wskazaniach do odbycia przygotowania zawodowego w zakładzie,
- 3) dokumenty (uwierzytelnione odpisy) określające posiadane wykształcenie ogólne i zawodowe oraz przebieg pracy zawodowej,
- 4) ostatni odcinek rentowy, jeżeli pobiera rentę.

2. Zespół opieki zdrowotnej przeprowadza wywiad społeczny i w miarę potrzeby kieruje kandydata na uzupełniające badania, a następnie ustala warunki, w jakich kandydat może odbyć przygotowanie zawodowe, biorąc pod uwagę możliwość przeszkolenia w zakładzie pracy lub nauki w szkole zawodowej.

3. Zespół opieki zdrowotnej, po stwierdzeniu braku możliwości odbycia przygotowania zawodowego w innej formie, ustala w porozumieniu z właściwym zakładem rehabilitacji zawodowej inwalidów możliwość przyjęcia inwalidy do tego zakładu, przesyłając wniosek wraz z aktami sprawy do terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

4. Inwalida może być przyjęty do zakładu również na wniosek komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

§ 4. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego po rozpatrzeniu wniosku, o którym mowa w § 3 ust. 3, podejmuje decyzję o przyjęciu lub odmowie przyjęcia inwalidy do zakładu rehabilitacji zawodowej.

2. Decyzja o odmowie przyjęcia do zakładu powinna być uzasadniona. O decyzji takiej należy zawiadomić również zespół opieki zdrowotnej właściwy ze względu na miejsce zamieszkania kandydata.

§ 5. O terminie przyjęcia do zakładu zawiadamia się zainteresowanego i właściwy zespół opieki zdrowotnej, a jeżeli zainteresowany pobiera rentę — również właściwy dla jego miejsca zamieszkania oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 2 tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Sliwiński*

151

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 listopada 1979 r.

w sprawie ustalenia kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu w 1978 r.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 412 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1960 r. w sprawie ustalania kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu (Monitor Polski z 1961 r. Nr 1, poz. 5) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu obliczenia premii dla posiadaczy skarbowych bonów inwestycyjnych ustala się koszty zestawu materiałów budowlanych potrzebnych do wybudowania 4-izbo-

wego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu w cenach detalicznych obowiązujących w dniu 31 grudnia 1978 r. w wysokości 224.865 zł, w tym:

1) materiały budowlane	201.271 zł,
2) materiały wodociągowe i kanalizacyjne	20.546 zł,
3) materiały elektryczne	— 3.048 zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów

Budowlanych: *A. Glazur*

152

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 listopada 1979 r.

w sprawie ustalenia ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego w celu przeliczeń wkładów oszczędnościowych za 1978 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie dalszego rozwoju oszczędzania na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych powszechnych kas oszczędności (Monitor Polski z 1965 r. Nr 27, poz. 136, z 1971 r. Nr 60, poz. 400, z 1975 r.

Nr 35, poz. 212 i z 1976 r. Nr 43, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu przeliczenia wartości wkładów lokowanych w 1978 r. na mieszkaniowych książeczkach oszczęd-